

СОЦИАЛНИ НЕРАВЕНСТВА И СОЛИДАРНОСТ В СЪВРЕМЕННОТО БЪЛГАРСКО ОБЩЕСТВО

УВОД

Съвременното българско общество е жертва на колективни решения, а не индивидуални актове. Признанието от едни или отричането от други на този процес на загуба на солидарността е в основата на множеството процеси в миналото и днес, които все още търпят развитие и диктуват бъдещото развитие на България.

Съгласно възприемането на структурния подход, социалното неравенство се отнася до начините, по които социално-определени категории лица (според характеристики като пол, възраст, клас и етнос) са разположени диференцирано по отношение на достъпа до различни социални стоки или публични блага, като например на пазар на труда и други източници на доходи, образование и здравеопазване, и формите на политическо представителство и участие. Тези и други форми на социално неравенство са оформени от набор от структурни фактори, като географско местоположение или гражданския статут, и често са подкрепени от културни дискурси и идентичности, определящи, например, дали бедните са "заслужили" или "недостойни". ~~Разбирането на променящите се модели, причините и последиците от социалното неравенство в България, както във, така и извън границите на Европейския съюз, е в центъра на дневния ред CEELBAS.~~ Социалното неравенство е от особен интерес в България, защото доказателства от Западна Европа и от света предполагат силна връзка между социалното неравенство и разнообразието от социално-икономически и политически "злини". В сферата на здравеопазването, например, високите коефициенти на смъртност и свързаните със стреса заболявания изглеждат тясно свързани с високите нива на неравенство в доходите, както е при тежките престъпления. По отношение на демократичното развитие, задълбочаването на неравенствата в и между различните групи в обществото се свързва с ниски нива на социално гражданско сближаване и гражданско участие.

Освен това, социалното неравенство може да възпрепятства демократичната консолидация чрез стимулиране на социални конфликти и политическа нестабилност и

на свой ред може да действа като подкрепа за създаването на авторитарни режими. Поради тези причини, ако искаме да разберем естеството на обществото, което се появява в България, както и направленията, в които то се движи, е важно, че ние разбираме променящите се модели на неравенство, които се наблюдават в рамките на съвременното българско общество.

1. Теза.

Гражданството е процес на креативно балансиране на напрежението между неравенство и солидарност при уплитане на лица като индивидуалност и групи в рамките на мрежи от взаимни права и задължения, част от самите социални поръчки, които са законни. Размислите за това как най-добре да се балансира напрежението между неравенство и солидарност са критичен елемент от груповата динамика на гражданството и въздействието на глобализацията усложнява традиционните отношения между държавата и гражданите – имащите власт са станали по разминити, а гражданството е станало още по-широко определено.

По същество, разширяването на гражданските права включва признаване на неравенството като неоснователно или несправедливо и мобилизацията на усилията за осигуряване на равенство или в резултат на реформа отгоре-надолу или социална мобилизация от страна на потърпевшите, за да принудят към социална промяна. Първият отговор на социалните движения от тези, чиито интереси са застрашени е реактивна – да се защити статуквото. Въпреки това, за дългосрочна стабилност, интереси трябва да се предават чрез ментални модели и зависи от степента спрямо която доминиращите интереси ще докажат себе си като способни да разберат последствията от своята непримиримост, които в крайна сметка могат да бъдат пропадането на социалния ред. Нормалното увеличаване на гражданските права следователно е ключото средство, чрез което елита/аристокрацията може да поддържа и легитимира бъдещото съществуването на определен социален ред.

Историческият анализ показва, че развитието на гражданските права не е линеен процес, като универсалния стремеж и национална реалност често са били в конфликт - борбата за пол или расовото равенство са само два подходящи примери за това динамично в действие. В развиващите се страни, където слабо развитите пазари са застават икономическия растеж и свързаното обществено съзнание, политическите